

ἀλλ' ἂν κρίνωμεν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ἐκδηλώσεων αὐτῆς, ἀναγκαζόμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι συγγενεῖς μὲ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν. Κ.

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Σιδηροδρομικὸς σκύλος

Ἐτελεύτησεν ἐσχάτως ὁ Χέλπ (Βοήθεια), ὁ σιδηροδρομικὸς σκύλος τῆς Ἀγγλίας, ἐν Νιουχάβεν, ὅπου ἐγχορομεῖτο μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχώρησίν του. Ὁ σκύλος οὗτος εἶχεν ἐκασκῆθῃ ὑπὸ τοῦ Δζὼν Κλίμφωνος, ἀπὸ 35 ἐτῶν φύλακος τῆς ἀπὸ τῆς Γεφύρας τοῦ Λονδίνου ἄχρι Νιουχάβεν γραμμῆς, τὸ δὲ ἔργον του συνίστατο εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν συλλογὴν ἐράνων πρὸς βοήθειαν τοῦ ταμείου χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων. Ὁ αἰδεσίμος Νόρμαν Μάκκλινδ εἶχε λάβῃ τὸν κύνα καὶ τὸ ἔργον ὑπὸ τὴν προστασίαν του. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χέλπ ἐγνωρίζετο ἐξ ἀργυροῦ περιλαϊμίου μετ' ἀριστείου ἀργυροῦ καὶ ἐπιγραφῆς: «Εἰμὶ ὁ Χέλπ, ὁ σιδηροδρομικὸς σκύλος τῆς Ἀγγλίας, ταξειδεύων πράκτωρ διὰ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ σιδηροδρόμου, ὅσοι ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐφονεύθησαν. Τὸ γραφεῖόν μου εἶνε ἀριθ. 65, εἰς Κόλθβρουκ τοῦ Λονδίνου, ὅπου εἰσφορὰ εὐγνωμόνως γίνονται δεκταὶ καὶ προσηκόντως κηρύσσονται.» Κατὰ τὴν ἐν Βοιστόλῃ ἐκθεσίν τῶν κυνῶν, τῷ 1884, ὁ Χέλπ ἠξιώθη ἀργυροῦ ἀριστείου, καὶ εἰσέπραξε δέκα γυνεῖς. Καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του τὸ πιστὸν ζῶον, ὅπερ ἦτο ἡμερώτατον, ἐχρησίμευσεν ὡς ὄργανον διὰ νὰ εἰσπραχθῶσιν ἅνθρωποι χιλίων λιρῶν διὰ τὰ ὀρφανὰ τῶν θυμάτων τοῦ σιδηροδρόμου. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ὁ Χέλπ παύσαστο ταχτικῶς εἰς τὰς συνελεύσεις τῶν σιδηροδρομικῶν ἐργατῶν, ἀλλ' ἀπὸ δύο ἐτῶν εἶχε γηράσῃ πλέον καὶ ἀπεσύρθη τῆς ὑπηρεσίας.

Θαλάσσιος ὄφις

Ὁ Ἀγγλος ἐπίσκοπος τῆς Ἀδελαΐδος ἐν Αὐστραλίᾳ εὗρε σκελετὸν θαλασσίου ὄφως, ἐγγὺς τοῦ κόλπου Κόφφιν. Γράφων πρὸς τινὰ φίλον ἐν Ἀδελαΐδι διηγεῖται ὅτι, ἐνῷ ὤδευεν ἐριππο, παρὰ τὸν αἰγιαλόν, ἔξαφνα βλέπει ἐξηπλωμένον εἰς τὸν δρόμον του νεκρὸν ὄφιν ἕως 60 ποδῶν τὸ μήκος. Ἡ κεφαλὴ ἦτο ἕως πέντε πόδας μακρά, καὶ εἶχε δύο ὀπὰς εἰς τὴν κορυφὴν. Τὸ στόμα ἦν ὁδόντων. Τὸ σῶμα ἦτο στρογγύλον καὶ ἡ οὐρὰ ὀξύτατη. Ὁ ἐπίσκοπος περιγράφει αὐτὸν ὡς τὸ παρδοξότερον ζῶον. τὸ ὁποῖον εἶδε ποτε.

Δῶρον ἄδωρον

- Ἐρχεσαι, νὰ φάμε μᾶζι ἀπόψε;
- Τί καλὸ ἔχεις;
- Μανιτάκια.
- Νὰ μὴν εἶνε φαρμακερά;
- Ἀ μπά! μοῦ τᾶστεις ἡ πεθερά μου.
- Ἡ πεθερά σου; εὐχαριστῶ, δὲν ἔρχομαι.

ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΦΗΛΙΑΣ

Ὁ ἐκ τῶν ἡμετέρων συντακτῶν κ.Κ. Παλαμᾶς ἐν τῷ ἄρθρῳ αὐτοῦ «Τὸ ἔργον τοῦ κριτικοῦ» ἀνέφερεν ἐπαινετικώτατα ἐκ τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἀ μ λ έ τ ο υ τοῦ κ. Πολυλά τοῦ μέρους, καθ' ὃ ἡ Βασίλισσα περιγράφει τὸν δὴ πνιγμὸς θάνατον τῆς Ὀφηλίας. Ἐπὶ τούτου τινὲς τῶν ἀναγνωστῶν τῆς Ἑστίας ἀπήνθουν ἡμῖν ἐπιστολάς· καὶ ἄλλος μὲν ἀμφισβητεῖ τὸ κάλλος τῆς τοῦ κ. Πολυλά μεταφράσεως, κρίνων ἑτέραν μεταφράσιν υπερτέραν, ἄλλος ζητεῖ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀναφερομένων στίχων, ἄλλος ἐρωτᾷ πῶς μετέφρασεν αὐτοὺς ὁ κ. Βικέλας, καὶ ἄλλοι ἄλλα. Ὅπως εὐχαριστήσωμεν ὅλους δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ἀφήγησιν τοῦ θανάτου τῆς Ὀφηλίας, ὅπως μετεφράσθη ὑφ' ἐκάστου τῶν τεσσάρων μεταφραστῶν κατὰ χρονολογικὴν σειράν. Σ. τ. Δ.

Παρὰ τοῦ ρύακος

Τὴν ὄχθην ἴσταται ἰτέα, κίμπτουςα
Ἐπὶ τοῦ ὕδατος τὴν κεφαλὴν αὐτῆς,
Καὶ ἀντανακλωμένη ἐν τῷ καθαρῷ
Κατόπτρῳ τῶν κυμάτων. Εἰς τοὺς κλάδους τῆς
Ἡ δυστυχῆς σου Ὀφηλία ἐπλεκε
Στεφάνους ἀπὸ ἀλεκτροποδίων, καὶ
Κνιδῶν, κοκυανθῶν, καὶ μαργαριτῶν.
Ἄμα προσῆλθεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς
Ἐπὶ τῶν κλάδων στερεώσῃ τῶν κυρτῶν,
Εἰς τῶν κλαδίσκων συνετρίβῃ τῶν λεπτῶν.
Ἡ κόρη δὲ τὸ ἄβρόν τῆς τρόπαιον
Ἐντὸς τοῦ κλαυθμηροῦ ὑγρὸν κατέπεσε,
Καὶ ἡ ἐσθῆς τῆς τότε, ἐξαπλωθεῖσα ὡς
Σηρήνην ἔφερεν αὐτὴν ἐπὶ τινος
Στιγμᾶς ὀλόρθιον ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
Ἡ δὲ, ὡς νὰ μὴ ἔδλεπε τὸν κίνδυνον
Καὶ ὡς νὰ ἐγεννήθῃ ἐν τῷ ὕδατι,
Σωρῶα παλαιῶν ἡματιῶν ἔψαλλεν.
Ἀλλ' ἡ ἐσθῆς τῆς μετ' ὀλίγον ὕδατος
Πληροῦται, καὶ ἔλκυσε τὴν ταλαιπωρον
Ἀπὸ τῆς μελωδίας τῆς τῆς πενήθρας
Εἰς πρόωρον καὶ βορβορώδη θάνατον.

(1858)

I. Περβάτογλους.

Εἰς ἓνα ποταμῆα

χαμηλογέρνα μιὰ ἰτῆά, καὶ τρεμοκαθεφτίζει
ἵς τὰ κρυσταλλένια του νερά τὰ σπεριδερά τῆς φύλλα.
Ἐκεῖ ἐπῆγε κ' ἐπλεκε ἵς τὴν ὄχθην τοῦ στεφάνια
μὲ ἀγρὶ ἀνεμόχορτα, χαμομήλια, διακράκια·
κ' ἐνῷ λυγούσε τὴν ἰτῆάν νὰ τὴν στολίσῃ μ' ἄνθη,
σπᾶνει ἐν ἀσπλαγχνῷ κλαδί, —καὶ τ' ἄνθη τῆς κ' ἐκείνη
μὲ ἵς τὸ ποτάμι· ἔπεσε, ποῦ τρέχει σὰν νὰ γλαίῃ.
Τὸ φόρεμά τῆς ἵς τὸ νερὸ ἀπλώθηκε, κ' ἐκείνη
ὀλίγην ὥραν ἔπλεε ἵς τὸ βέθυμα, σὰν Νεράϊδα,
καὶ τραγουδοῦσε παλαιὰ χωρὶς σειράν τραγοῦδια,
Ὡς νὰ μὴ ἤσθανετο αὐτὴ τὴν συμφορὰν τῆς,
ἡ σὰν νὰ ἦτο φυσικὸν στοιχεῖόν τῆς ἐκεῖνο.
Ἀλλὰ τὸ φόρεμα, βαρὺ ἀπ' τὰ νερά τὴν σύρει
ἀπ' τὰ γλυκὰ τραγοῦδια τῆς μὲς ἵς τὸν ὑγρὸ τῆς τάφο.

(1884)

Δ. Βικέλας.

Ἐν ἓνα ρυακίῳ ἐπ' ἄνω

ἰτιὰ γυρμένη τὰ γλωμὰ τῆς φύλλα δείχνει
μὲς τὸν καθρέφτην τοῦ νεροῦ, ποῦ ἀγάλλει ῥέει·
ἔφερε ἡ κόρη αὐτοῦ φανταστικὰ στεφάνια
ἀπὸ τσουκνίδες, χρυστολούουδα καὶ κρίνα,
καὶ ἀπὸ τὰ κόκκιν' ἄνθη, ποῦ οἱ βοσκοὶ διακρίνουν
μ' ἐπίθετο γοντρό, καὶ ποῦ ἡ ψυχραὶς παρθέναις
τὰ λέγουν ὀκτυλὰ νεκρῶν· καὶ ὡς προσπαθοῦσε
ἵτὰ κλωνάρια, ποῦ ἐκκλίναν, νὰ κρεμάσῃ, ἐνόη
ἐν ἀσπλαγχνῷ κλαδί, καὶ αὐτὴ μὲ τὰ γλωμὰ τῆς
τρόπαια πέφτει ἵς τὸ ποτάμι ὅπου τὴν κλαίει.
Τὸ ἀπλωμένο φόρεμά τῆς τὴν βαστοῦσε

ἔπ' ὡς νύμφην τοῦ νεροῦ, κ' ἐκείνη ὡς τόσο
ἄσματα παλαιὰ κομμένα ἐτραγουδοῦσε,
ὡς αἰσθῆσιν τῆς συμφορᾶς τῆς νῦν εἶχε,
ἢ ὡσάν πλάσμα ἐκ γενετῆς τοῦ μαθημένο
ἐς ἐκεῖνο τὸ στοιχεῖον· ἀλλ' ἀγάλη, ἀγάλη
ποτισμένα βαρύναν τὰ φορέματά της,
καὶ τὴν δυστυχημένην κόρην κάτω ἐσύραν
ἀπ' τὸ γλυκὸ τῆς ἄσματος εἰς βουρκαμένο μνήμα.

(1889)

I. Πολυλάς.

Ἐπὶ τῆς ὄχθης ποταλίου ὑπάρχει ἰτέα κεκλιμένη
πρὸς τὸ ὕδωρ, ἥς τὸ φαῖον φύλλωμα κατοπτρίζεται
ἐντὸς τοῦ κρυσταλλίνου βρύματος. Ἐκεῖ μεταβάστα, ἔ-
πλεκε στεφάνους ἀλλοκοτούς ἀπὸ ἀγρίας ἀνεμώνας,
κνίδας, λευκάνθεμα καὶ μακρὰς πορφύρας, ἅς οἱ μὲν
βαναστολόγοι βοσκοὶ ἡμῶν ὀνομάζουσι διὰ χυδαίας
ὀνομασίας, αἱ δὲ ψυχραὶ ἡμῶν παρθέναι καλοῦσι δά-
κτυλα νεκρῶν. Ἐνῶ δὲ ἀνερριχάτο διὰ τὴν κρεμάση
ἐπὶ τῶν κυρτῶν κλάδων τὸν ἐξ ἀγρίων χόρτων στέφα-
νόν της, θραύεται ὁ φθονερὸς κλαδίσκος καὶ τὰ ἀγρο-
τικά της τρόπαια καταπίπτουσι μετ' αὐτῆς ἐντὸς τοῦ
κλαυθμυρίζοντος βρύματος. Τὰ ἐνδύματά της ἠπλώθησαν
καὶ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ὑπεβάσταζον αὐτὴν ὡς νηρηίδα
ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ἐκείνη δὲ οἶονε ἀναίσθητος πρὸς τὴν
συμφορὰν καὶ ὡς πλάσμα γεννηθὲν ἐν τῷ ὕδατι, ἐφαλ-
λε τεμάχια παλαιῶν ἄσματος. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὰ
φορέματά της, βαρέα ὡς ἐκ τοῦ ὕδατος καταστάντα,
παρασύρουσι τὴν ἀτυχῆ κόρην ἀπὸ τοῦ μελωδικοῦ τῆς
ἄσματος εἰς βορβορώδη θάνατον.

(1890)

M. Δαμιράλης.

Ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τῆς εἰκόνης τοῦ κ. Σουρῆ ἐπικαιρὸς
εἶνε καὶ ἡ παραθεσις τῶν ἐξῆς στίχων, δι' ὧν μετὰ περισσῆς
ἀφελείας καὶ ἀξιεράστου μετριοφροσύνης περιγράφει αὐτὸς
ἐαυτόν :

Ἡ ΖΩΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ

Μπόδι δυο πῆχες,
κόψι κακή,
γένεια μὲ τῆχες
ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Κούτελο θεῖο
ἄλγιο πλατύ,
τρανὸ σπριμῖο
τοῦ ποιητῆ.

Δυὸ μάτια μαῦρα,
χωρὶς κακία,
γεμῖατα λαῦρα,
μὰ καὶ βλακεία.

Μακρὸν ρουθοῦνι,
πολὺ σχιστό,
κ' ἓνα πηγοῦνι
σὺν τῷ Χριστῷ.

Πηγὰδι στόμα,
μαλλὶν χυτά. .
γεμίζεις στρώμα
μόνο μ' αὐτά.

Μούρη ἀγρία
καὶ ζαρωμένη,
χλωμὴ καὶ κρούα
σὺν πεθαμμένῃ.

Χρῶμα κανένα
δὲν τῆς ταιριάζει,
καὶ ὁλόενα
βαφὴ ἀλλάζει.

Δόντια φαφούτη
ὅλο σχιμαδές,
ὑψος τσιφούτη
γὰρ μαστραπάδες.

Γεώργιος Σουρῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ φιλοπατρία τῶν Δανῶν δὲν περιορίζεται εἰς λό-
γους κα' εἰς ἀδαπάνους ἐπιδείξεις. Πρὸ ἐπταετίας, ὅτε
τὸ σχέδιον τῆς ὀχυρώσεως τῆς Κοπεγχάγης προσέ-
κρουε κατὰ πείσμονος ἀντιπολιτευσέως ἐν τῇ Βουλῇ,
κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ὅπως συλλέξῃ τὰ πρὸς ἐθνικὴν
ἀμυναν ἀναγκαζοῦντα χρήματα «δι' οἰκιοθελοῦς φορο-
λογίας», τὸ συλλεγθὲν δὲ ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς 1,700,000
κορόνας. Ἐκ τῶν χρημάτων τούτων ἀνηγέρθη ἡδὴ
ἐν τῶν ἰσχυροτάτων περὶ τὴν Κοπεγχάγην φρουρίων,
ὅπερ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ παραδοθῇ πληρέστατα ἐξω-
πλισμένον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν. Ἐχον
ὑπογείους στρατώνας ἀσφαλεῖς ἀπὸ μύδρων καὶ δυνά-
μενον ν' ἀντιστῇ κατ' ἐφόδου, τὸ νέον φρούριον χωρεῖ
600—800 ἄνδρας. Ἡ «Ἐταιρία τῆς οἰκιοθελοῦς φο-
ρολογίας» ἡγόρασε καὶ τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἀνεγείρεται
ἕτερον φρούριον.

Ἡ Γερμανία ἀπεφάσισε τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ
πυροβολικοῦ της. Τὸν νέον γερμανικὸν τηλεβόλον θὰ εἶνε
χαλύβδινον ὀλικῆς 7 ἐκατοστῶν καὶ ἐλαφρότατον. Ἐξα-
κοντίζει ὀδοῦν εἰς ἀπόστασιν 4,000 μέτρων καὶ πλη-
ροῦται μετ' εὐκολίας καὶ μεγάλης ταχύτητος. Διὰ
τὴν μετατροπὴν τῶν τηλεβόλων τῆς Ἡ Γερμανία
θὰ δαπανήσῃ πολλὰς δεκάδας ἐκτομμυρίων.

Ἡ βατραχοφαγία προσδύει ἐν ταῖς Ἡνωμέναις
Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν Νέξ Ὑόρκη τρώγον-
ται κατ' ἔτος ἕως 3,000 χιλιόγραμμα βατράχων, ὧν
ἡ τιμὴ εἶνε 2,60 φρ. κατὰ λίτρον, ἥτοι 430 γραμμ.
Εἶνε δηλαδὴ ἀκριβώτεροι τοῦ βοείου κρέατος. Ἀπό-
τινος ἰδρύθησεν καὶ βατραχοτροφεῖα πρὸς πάχυνσιν τῶν
βατράχων εἰς Νέαν Ὑόρκην καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Λησμονοῦμεν εὐκόλως τὰ ἐλαττώματά μας, ἐκεῖνα, ὅσα
μόνοι ἡμεῖς γνωρίζομεν.

*

Ἡ μεγάλη σπουδὴ πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεως ὁμοιάζει
ὀλίγον μὲ ἀχαριστίαν.

*

Ἡ ὀκνηρία, ὡς ἡ σκωρία, κατατρίβει περισσότερον τῆς
ἐργασίας.

ΜΙΚΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Πῶς ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ πλουτίσῃ ;
- 2) Τί προτιμᾷτε: σύντομον εὐτυχίαν ἢ μακρὰν
εἰρήνην ;
- 3) Ἐνυμφεύθητε ἢ ὄχι ; Εἰσθε μετανωμένος
διὰ τοῦτο ἢ ὄχι ;

Αἱ ἀπαντήσεις πρέπει νὰ εἶνε ἑμμετροὶ ἢ πεζαί, σύντομοι
καὶ ἐκφραστικά, καὶ ν' ἀποταλῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς